

ченце-то колѣничва и то, подига рѣчички-тъ си къмъ
Богыня-тж]

Богыня-та.—Стани, стани Смрандо и знай че на Бога сж по-
пріятни онѣзи хора, кои-то отъ развратенъ животъ сж
ся вжрнали въ пѣтя на добродѣтель-тж и сж ся по-
каляли—кои-то сж прѣжрнали общж-тж любовь.

Позорище 4-то.

† Прѣдишни-тѣ, Порфирица носи на рѣцѣ едно дѣте.

Порфирица.—[Слагадѣте-то предъ Богыня-тж] Прощеніе, про-
щеніе Богыне!—Азъ знамъ че незаслужвамъ прощеніе,
нъ смилете ся на туй кѣрмаче, кое-то Богъ знае по
какъвъ пѣтъ щѣше да тржгне, ако твоя-та сила не
бѣше ми вдѣхнала божественж-тж любовь [плачи].

Богыня-та.—[къмъ публикж-тж] О! Хора! На кого отъ васъ
сърдце-то не ся нажялява като гледа туй позорище?!
[къмъ Порфирицж и Смрандж] Станете милы мои!
Отъ днесъ нататѣкъ, азъ съмъ ваша сестра.—[Порфи-
рицж и Смранда ставать и ся оттегловать на странж.]

Позорище 5-то.

Прѣдишни-тѣ и слѣпа-та баба влиза, водена отъ Марж.

Баба-та.—Пѡ-бжрже, пѡ-бжрже чядо мое.—Азъ съмъ стара,
нъ радость-та мж подкрѣпи.—

Мара.—Ный стигнахме, Бале.—Богыня-та стои предъ насъ!

Баба-та.—Заведи мж близу—близу до нежъ!—

Мара.—[завожда баба-та предъ Богыня-тж].

Баба-та.—Да, да, ты си Богыне.—Азъ невидж, нъ сърдце-то
ми казва че си ты. [колѣничва] Дозволи на единж слѣ-
пж бабичкж да тж слави, Богыне!— —Богыне! ты ще
си идешъ скоро въ твое-то царство, нъ твой-тъ духъ
вѣчно ще владѣе на свѣтъ-тъ, и този духъ ще ся под-
държя отъ женскы-тъ дружества и Читалища-та, защо-
то въ тѣхъ ся вписвать само добри-тъ хора.—Азъ бѣхъ